

چهارشنبه 28 دی 24 صفر 18 ژانویه

درگذشت «ابومحمد عبدالله بن دُرستویه» محدث، ادیب لغوی و نحوی در سال 347 هجری قمری ...

درگذشت #171؛ ابومحمد عبدالله بن دُرستویه» محدث، ادیب لغوی و نحوی در سال 347 هجری قمری

#171؛ ابومحمد عبدالله بن دُرستویه» محدث، ادیب لغوی و نحوی بزرگ در سال 347 هجری قمری در بغداد درگذشت. او در فهم احادیث و صحت آنها مهارت و دقتی خاص داشت. ابن درستویه از 12 سالگی در بغداد با بزرگان علم لغت چون ابن قتیبه آشنا شد. او بتدریج در مقام دانشمندی صاحب نظر، نکته سنج، دقیق، و اهل بحث با معلوماتی وسیع و بیانی شیوا و روان، جایگاهی خاص در مراکز علمی بغداد یافت. از دیگر دانشهای او فن عروض است که در این زمینه کتبی هم نوشته است. تصحیح القصیح مهمترین اثر این درستویه است که از وی باقیست.

درگذشت #171؛ اسماعیل بن عبّاد طالقانی» ادیب در سال 385 هجری قمری

#171؛ اسماعیل بن عبّاد طالقانی» ادیب معروف قرن 4 هجری قمری در سال 385 هجری قمری بدرود حیات گفت. وی را به سبب مصاحبت با ابن عمید قمی صاحب لقب داده اند. ابن عبّاد در فضل و ادب بگانه عصر بود بطوریکه چند تن از معروفترین علمای زمان چون شیخ صدوق و شیخ حسن قمی برخی از کتابهای خود را بنام وی تألیف کرده اند. معروفترین اثر این ادیب مشهور کتاب محیط اللغة است که در 7 جلد گردآوری شده است. گفتنی است که آرامگاه صاحب بن عبّاد در محله باب طوقچی اصفهان قرار دارد.

اتحاد مردم برای سرنگونی رژیم شاه در سال 1357 هجری شمسی

مردم کشورمان در سال 1357 هجری شمسی گروه گروه به خیل انقلابیون پیوستند و هریک برای سرنگونی رژیم شاه تلاش می کرد. مایه تعجب بود که گروهی از مقامات دولتی نیز از کار خود استعفا کردند. در پی موج استعفای کارکنان ارشد بسیاری از دستگاههای دولتی و نمایندگان مجلس حتی برخی از وزیران نیز برکناری خود را اعلام کردند. در حالیکه مردم خود را برای برگزاری راهپیمایی عظیم آماده می کردند شایعه برپایی راهپیمایی و ورود حضرت امام (ره) در روزاربعین وحشت عجیبی در میان مزدوران شاه و بختیار بوجود آمده بود. آنان سعی می کردند که با خشونت و خونریزی از برگزاری تظاهرات جلوگیری کنند اما پس از بررسی جوانب امر مجبور به عقب نشینی شدند.

تولد شارل دومنتسکیو نویسنده و فیلسوف نامدار فرانسوی در سال 1689 میلادی

شارل دومنتسکیو نویسنده و فیلسوف نامدار فرانسوی در سال 1689 میلادی متولد شد. این نویسنده فرانسوی با آراء و عقاید خود تأثیر بسیار عمیقی در انقلاب کبیر فرانسه گذاشت. مهمترین اثر دومنتسکیو روح القوانین نام دارد و در این اثر اولین بار نظریه تفکیک ناپذیری قوای سه گانه مقننه، مجریه و قضائیه را مطرح کرد. به نظری آزادی تنها در سایه تجزیه این قوا و اثر متقابل در یکدیگر بوجود می آید و محفوظ می ماند. دیگر اثر این ادیب فرانسوی نامه های ایرانی است. آثار منتسکیو از شاهکارهای جاویدان ادبیات

تولد فریدریش لوفلر میکروب شناس و محقق آلمانی در سال 1852 میلادی

فریدریش لوفلر میکروب شناس و محقق آلمانی در سال 1852 میلادی بدنیا آمد. او از خانواده‌ای تنگدست بود از این رو با کمک شخص دیگری به تحصیل ادامه داد و در پایان در مؤسسه تحقیقات پزشکی به کارو تحقیق مشغول شد. در سال 1880 میلادی با کمک ادوین کلیس موفق به کشف عامل بیماری دیفتري شد و این باسیل در علم پزشکی بنام باسیل لوفلر ثبت شد.

آغاز به کار کنفرانس تاریخی صلح در سال 1919 میلادی

کنفرانس تاریخی صلح در سال 1919 میلادی بعد از جنگ جهانی اول با حضور نمایندگان 27 کشور از پنج قاره آسیا، اروپا، آمریکا، آفریقا و اقیانوسیه در پاریس آغاز به کار کرد. رهبران کنفرانس ژرژ کلمانسو نخست وزیر فرانسه بود. گفتنی است که نمایندگان 5 کشور شکست خورده جنگ یعنی آلمان، اتریش، مجارستان، بلغارستان و عثمانی نیز در این مجمع حضور داشتند و در خصوص تصمیمات اتخاذ شده در این کنفرانس صلح اظهار نظر کردند.

استقلال کشور مصر در سال 1922 میلادی

کشور مصر در سال 1922 میلادی استقلال خود را از انگلستان بدست آورد. مصر در سال 1914 میلادی تحت الحمایه انگلیس شد و حسین کامل از جانب انگلیس به خدیو مصر رسید. پس از او برادرش احمد فؤاد پاشا بنام فؤاد اول بر تخت سلطنت نشست. دوران سلطنت او در تاریخ بیداری مردم مصرا همیت فوق العاده‌ای دارد. در این دوران افراد مبارزی از قبیل زُغنون پاشا پس از قرارداد ترک مخاصمه سال 1917 میلادی مبارزه برای آزادی مصر را علنی کردند؛ به همین سبب دولت انگلستان مجبور به پذیرش استقلال مصر شد.

کشور مصر در شمال شرقی آفریقا و در جنوب غربی آسیا واقع است. دریای مدیترانه در شمال و دریای سرخ در شرق آن قرار دارد. کانال استراتژیک سوئز از شبه جزیره سینا (مربوط به مصر) عبور می‌کند این کانال بندر سوئز را در کنار دریای احمر به بندر پرت سعید در کناره مدیترانه متصل می‌نماید و کوتاهترین راه بین کشورهای قاره اروپا و کشورهای اقیانوس هند و سرزمینهای غربی اقیانوس آرام می‌باشد و یکی از مهمترین راههای آبی بین المللی از لحاظ تعدا و ظرفیت کشتی‌هایی که از آنجا عبور می‌کند به شمار می‌رود. این کانال در سال 1869 م در زمان اسماعیل پاشا، خدیو مصر رسماً افتتاح شد و در سال 1956 م توسط جمال عبد الناصر ملی اعلام گردید. عمق آن 7 متر، عرض آن 22 متر و طول آن 168 کیلومتر است. طولانی‌ترین رود دنیای اسلامی یعنی نیل، کشور مصر را به دو بخش شرقی و غربی تقسیم می‌کند و در نزدیکی قاهره به چند شاخه تقسیم شده و با دلتای بزرگی به دریای مدیترانه می‌ریزد. دلتای نیل به دلیل رسوبات حاصلخیز، از مهمترین اراضی کشاورزی جهان به شمار می‌رود. مادر حضرت موسی(ع) به دستور خداوند فرزندش موسی(ع) را در صندوقی گذاشت و در همین رودخانه افکند که بعد از خانه فرعون سر در آورد و با وجود آنکه فرعون در صدد کشتن او بود بدلیل شوق آسیه (همسر او) از کشتن موسی صرف نظر نمود. و بدین گونه رحمت بی پایان حق بر موسی(ع) سایه افکند و در حمایت لطف الهی از هر گونه گزند مصون ماند. و چون به سن رشد و کمال رسید خداوند متعال علم و حکمت به وی آموخت و او را به پیامبر برگزید.

همچنین کوه طور واقع در سرزمین سینا، جایگاهی است که در آن بر حضرت موسی(ع) وحی نازل شد و او در همین نقطه به پیامبر برگزیده شد. آب و هوای مصر در نواحی شمالی، مدیترانه‌ای و در نواحی دیگر بجز دره نیل، و گرم و خشک است.

99% از سکنه 25 میلیونی در دره رودخانه نیل که 4% وسعت کل کشور است سکونت دارند 44% در کانونهای شهری و بقیه در روستاها اقامت دارند، رشد سالانه جمعیت 2/6% تراکم نسبی آن با توجه به 1001449 کیلومتر مربع وسعت، حدود 52 نفر می‌باشد. مردم آن اکثراً از نژاد سامی و قبطی بوده و زبان و خط رسمی و مداول عربی است. 93% مردم مصر مسلمان و سنی مذهبند.

مصر تمدنی 6000 ساله دارد و در 8000 سال ق.م قبیله ای در مصر سفلی اقامت گزید. اولیت فرعون آن یعنی منس حکومت واحدی را بوجود آورد و آخرین آن دستور ساخت اهرام ثلاثه را داد در قرن سیزدهم قبل از میلاد و در زمان خلافت عمر جزو قلمرو اسلامی

گردید. آئین قدیمی مصریان بت پرستی بود و پس از تسلط امپراطور روم بر مصر، مسیحیت آئین تحمیلی مصریان گردید. اختناق فکری، مالیاتهای سنگین، تبعیض و شکنجه، عواملی بود که خشم و تنفر قبطیان و مردم مصر را بر علیه حکومت جائز روم برمی انگیزد که بر اثر این عصیان به مذهب ارتدکس که نقطه مقابل مذهب رسمی حکومت روم بود، روی آوردند. استقبال قبطیان از آئین اسلام نیز خود مظهر این روح استنکار و حریت طلبی بود و با ورود مجاهدین اسلام به سرزمین مصر، با وجود سد محکمی که از سوی حکام رومی مصر شوند و در مدت کوتاهی این آئین رشد فزاینده ای در مصر یافت و در اندک زمانی سرزمین بصورت يك کشور مسلمان نشین درآمد. مسلمانان بر حسب توصیه پیامبر اسلام(ص) با مصریان از در مسالمت و خوش سلوکی وارد شدند زیرا پیامبر اکرم(ص) به آنان فرموده بود:

«# شما مصر را می گشائید نسبت به اهالی آن سامان نیکی کنید چه آنان را حق خویشاوندی و دامادی است.»

رونق اسلام در مصر به حدی بود که در زمان حکومت عمر بن عبدالعزیز خلیفه اموی تعداد مسیحیان آن بسیار کم و میزان جزیه آن به مبلغ ناچیزی تنزل یافت.

کلیساها و اموال موقوفات مسیحیان در مدت حکومت مسلمین بر مصر، از آزادی و امنیت و حمایت مسلمین برخوردار بود مسلمانان در رفتار خود عملاً ثابت نمودند که برای رهایی ملل از اسارت فکری و تامین آزادی مذهبی آمده اند نه برای منافع مالی و توسعه قلمرو جغرافیائی.

دکتر گوستاو لوبون در کتاب «# تمدن اسلامی و عرب « رفتار مسلمانان را با مصریان این گونه توضیح می دهد:

«#... مسلمانان با وجود آنکه ابتدا تلفات زیادی دادند و در فتح مصر بالغ بر 23000 نفر مسلمان به قتل رسید پس از پیروزی کامل از عفو و اغماض و ملایمت دریغ نمودند و نسبت به آشوبگران، عفو عمومی صادر کردند و عذرهای هر کی را بحسب قبول پذیرفتند و سدها و راه ها و نهرها را آباد و مبالغ هنگفتی هم به مصرف ابنیه و عمارات رسانیدند.»

از همان روزی که اسلام وارد مصر شد تشیع نیز به مصر راه یافت و قبل از آنکه حضرت علی(ع) به خلافت برسد عده ای از یارانش را مصریان تشکیل می دادند. حضرت علی(ع) قیس بن سعد و پس از او محمد ابن ابی بکر را به اداره مصر گماشت که این دو صحابی حضرت علی(ع) از پایه ها و عوامل اسقرار تشیع در مصر بودند و پرچم تشیع در مصر به اهتزاز در آمد. چندی نگذشت که عمرو عاص، مصر را پس از نبردی خونین فتح نمود و محمد بن ابی بکر را دستگیر و پس از کشتن او جسدش را در میان الاغ مرده ای قرار داده و آتش زد. با روی کار آمدن مروان بن حکم، زبا نشیعیان مصری بسته شد و طرفداران او در مصر به دشمنی با طرفداران علی و اهل بیت پرداختند. در عهد متوکل عباسی، والی او در مصر به سال 236 قمری تمام شیعیان را به دستور متوکل اخراج نمود و آنان را به سوی عراق فرستاد.

در قرن سوم هجری با وقوع قیامهایی، حرارتهایی در شیعیان بوجود آمد. روی کار آمد فاطیمان مصر، نور امید برای پیروان اهل بیت بود. در زمان فاطمین مصر از اقیانوس اطلس تا دریای سرخ و شبه جزیره عربستان و شمال عراق گسترش یافته بود. این سلسله در نظر داشتند عباسیان را منقرض کنند اما وجود تفرقه و تشتت در دستگاه آنان اجازه چنین حرکتی را ندارد. پیشرفت صلیبیون موجب محدودیت متصرفات دولت فاطمی بود. فاطمین تشیع را علنی نمودند و دستور دادند برادر و دیوار شهر بنویسند، «# خیرالناس بعد رسول الله(ص) علی بن ابی طالب(ع)» در روز عاشورا مراسم حزن انگیز و در روز عید غدیر آئینهای ویژه ای را بر پا نمودند. در اواسط قرن ششم هجری این سلسله توسط ایوبیان انقراض یافت. ایوبیان به ترویج مذاهب چهارگانه تسنن پرداخته و با تشیع به شدت مخالفت نمودند و روز عاشورا را عید مقرر کردند. با وجود رفتار فجیع و توأم با قساوت، گرچه طرفداران شیعه در مصر کم شدند لکن هنوز پیروان این آئین در مصر که اغلب مهاجرند به برپائی مراسم ویژه بزرگداشت اهل بیت و تعمیر و بازسازی مشاهدی که به شیعه منسوب است (مثل تعمیر و بازسازی مشهد راس الحسین در قاهره) مشغولند ضمناً سیده زینب دختر یحیی بن زید بن علی بن حسین(ع) در مصر دفن می باشد. در قرون معاصر، شیعیان تحت تهاجم فرهنگی و تبلیغات ضد شیعی قرار گرفته اند، و نوشته هائی بر علیه آئین آنها در مصر انتشار یافته است. چنانچه احمد امین کتاب فجرالاسلام و ضحی الاسلام را بر ضد شیعه نگاشت.

در قرن سیزدهم(1250م) همسر نواده صلاح الدین ایوبی به نام شجرة الدر به سلطنت رسید و او تنها زنی است که در دوره اسلامی بر مصر فرمانروائی داشته است. بعد از ایوبیان سلسله ای از ممالیک روی کار آمدند که سلطان سلیم اول نهمین خلیفه دولت مقتدر عثمانی آنان را بر انداخت و بر شام و مصر استیلا یافت. حکومت عثمانیان بر مصر 250 سال ادامه یافت.

در سال 1798م ناپلئون پس از تصرف جزیره مالت بدون کمترین زحمتی وارد اسکندریه مصر شد، ناپلئن که با مقاومت شدید مردم مواجه گشت طی اعلامیه ای، واژه هایی را بکار برد تا مردم را جذب خود کند از آن جمله اعلامیه خود را با جمله بسم الله الرحمن الرحیم، لا الا الا الله محمد الرسول الله آغاز کرد!!] و در آن آمده بود که سلسله های ممالیک که بر کشور مصر حکومت داشته اند ملت

فرانسه را تحقیر نموده اند و به زیباترین کشور جهان (مصر) ستم کرده اند و ادامه داده بود که:

171« اینک اراده الله رب العالمین بر این قرار گرفته که به سلطنت آنان پایان داده شود»[!] همچنین ناپلئون خود را دوست دولت عثمانی و حامی مذهب اسلام معرفی کرده بود. همراه با حرکات مزورانه ناپلئون، بدستور وی سربازانش مردم را قتل عام می کردند، و عده ای را تحت شکنجه های شدید، می گشتند. سرانجام با وجود مقاومت شدید و مبارزات مسلمانان مصر، فرانسویان قاهره را به تصرف خود در آوردند و مجددا چندین هزار نفر را کشتند و دهها روحانی مسلمان را یا گردن زدند و یا سوزانیدند، اما دولت انگلیس طی نبردی با فرانسویان، مصر را از چنگال فرانسه بیرون آورد.

در سال 1878م خدیو مصر تحت فشار استعمارگران، کابینه ای را روی کار آورد که اکثر اعضای آن اتباع اروپائی بودند و به کابینه اروپائی معروف بود. از سال 1882 انگلستان، مصر را مستعمره خود نمود و در سال 1922م بر اثر فشار مردم مسلمان مسلمانان مصر، قرارداد شناسایی استقلال مصر امضا شد و در سال 1936م (1315 شمسی) که ملک فواد اول به قدرت رسید، استقلال رسمی مصر حاصل شد با این وجود انگلستان همچنان در مصر نفوذ داشت. در سال 1952م گروهی از افسران جوان به کودتایی علیه علیه ملک فاروق دست زده و عملاً رژیم سلطنتی را به نظام جمهور تبدیل کردند که پس از آن ابتدا سرلشکر محمد نجیب و سپس جمال عبدالناصر رهبری مصر را به عهده داشتند. ناصر گرچه از اسلام یاد می کرد و قوانین این آئین را رعایت می نمود اما تکیه گاه اساسی اش ناسیونالیسم عرب و سوسیالیسم بود. در زمان ناصر، مصر به رهبری جهان عرب را به دست گرفت. با ملی شدن کانال سوئز از سوی جمال عبدالناصر، قوای انگلیسی، فرانسو و اسرائیلی به مصر حمله نمودند. از وقایع ناگوار زمان ناصر، جنگ شش روزه اعراب و اسرائیل است که در سال 1967م صورت گرفت و به شکست اعراب منجر شد. پس از مرگ ناصر، انور سادات به ریاست جمهوری رسید که در آغاز اعلام کرد سیاست ناصر را دنبال خواهد نمود ولی به غرب روی آورد. نزدیکی سادات به غرب و امریکا به حدی رسید که امریکا در سال 1973م کوشید صلحی یک جانبه بین مصر و اسرائیل برقرار کند و در سال 1977م سادات به فلسطین اشغالی رفته و با رهبران غاصب و صهیونیستی به مذاکره پردازد و در سال بعد با وساطت امریکا بین مصر و اسرائیل در کمپ دیوید امریکا صلحی منعقد شد.

اقتصاد مصر بر کشاورزی و صدور نفت و منافع ناشی از حق عبور کشتی ها از کانال سوئز، کمک دول غربی و درآمدهای ناشی از صنعت توریسم استوار است. محصول مهم کشاورزی آن پنبه است که 25% اراضی زراعی خود را به آن اختصاص داده است و مرغوبترین پنبه جهان در این کشور تولید می شود. مصر بزرگترین تولید کننده برنج در قاره افریقا می باشد. گندم و نیشکر نیز در آن به عمل می آید. نفت و فسفات و آهن از ذخائر معدنی آن است. صنایع ذوب آهن، فولاد، کشتی سازی و تولید آلومینیوم در مصر پیشرفت زیادی نموده و از رونق خوبی برخوردار است.

با وجود موقع جغرافیائی مناسب، منابع آبی فراوان، ذخائر و منابع معدنی و کشاورزی و امکانات مناسب برای توسعه اقتصادی به جهت سیاست غیر اصولی در ده سال اخیر، این کشور دچار رکود اقتصادی شده و بسیاری از مردم در سطح بسیرا نازلی زندگی می کنند. 25% افرادی که توانایی فعالیت دارند، بیکارند.

مرکز حکومت مصر قاهره است که 15% سکنه مصر را در خود جای داده و از شهرهای بسیار قدیمی جهان محسوب می شود، 3 بندر مهم و استراتژیک اسکندریه، اسماعیلیه و سوئز از دیگر کانونهای شهری مصر می باشد.